

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.650.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

15
GROSZY

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Hiszpania i Turcja przepadły przy reelekcji do Rady Ligi Narodów

Wobec nieoczekiwanego wyniku głosowania - zabrakło kandydatów!

Genewa, 20. 9. PAT. Dzisiejsze plenarne posiedzenie Zgromadzenia Ligi Narodów wzbudzało duże zainteresowanie, ze względu na to, iż na porządku dziennym znajdowała się sprawa reelekcji do Rady Ligi Narodów przedstawicieli Hiszpanii i Turcji. Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 10.30 pod przewodnictwem Agi Khana.

Wynik głosowania wypadł negatywnie dla kandydatów obu narodów. Liczono się zresztą z tym już przed posiedzeniem. Na ogólną liczbę 52 głosujących, za reelekcją Hiszpanii wypowiedziało się 23 członków

Zgromadzenia. Przeciwno temu wnioskowi głosowało 24 członków Zgromadzenia. Pięciu delegatów oddało białe kartki.

Zważywszy, iż przeciwko reelekcji wypowiedziało się większość głosujących, przystąpiono do głosowania nad sprawą reelekcji kandydata Turcji do Rady. Na ogólną liczbę 52 głosujących oddano głosów ważnych 50 (dwa były nieważne), wymagana większość dwóch trzecich głosów wynosiła 34 głosy. Za reelekcją Turcji wypowiedziało się 25 delegatów. Podobnie więc jak Hiszpania, i Turcja nie będzie posiadała obec-

nie swego przedstawiciela w Radzie Ligi Narodów.

Przeciwko reelekcji Hiszpanii głosowały państwa południowo-amerykańskie i azjatyckie, co spowodowało, iż przeciwko prawu reelekcji Hiszpanii wypowiedziało się większość głosów.

Wobec odpadnięcia kandydatów Hiszpanii i Turcji na trzy wolne miejsca w Radzie Ligi, pozostały tylko kandydaty Iranu i Peru. Na razie brak jest trzeciego kandydata.

Znowu 6 wyroków śmierci w Z.S.R.R.

Moskwa, 20. 9. PAT. Z Kuluszina (kraj azowsko-czarnomorski) donoszą: 6 członków kontrrewolucyjnej organizacji dywersyjnej, która prowadziła akcję szkodniczą i wywrotową w kołchozach, dokonywała aktów terrorystycznych i przygotowywała porażkę czerwonej armii na wypadek wojny, zostało skazanych na karę śmierci przez rozstrzelanie, a jeden na 8 lat więzienia. Wśród skazanych znajdują się: sekretarz rejonowego komitetu partii, przewodniczący rejonowego komitetu wykonawczego i naczelnik stacji maszynowo-tractorowej.

Wyrok sądu został zaaprobowany na doraźnie zwołanych zebraniach kołchozów.

Przedwyborcza czystka w redakcjach sowieckich

Moskwa, 20. 9. PAT. Według danych ze źródeł półoficjalnych, w wyborach do najwyższej rady państwowej weźmie udział przeszło 100 milionów wyborców. Prasa, nawołując do organizacji wyborów, nie podaje dokładnej ich daty, lecz ogranicza się

do stwierdzenia, iż wybory odbędą się za kilka miesięcy.

W przygotowawczej akcji przedwyborczej jednym z głównych zadań jest zorganizowanie akcji prasowej, przede wszystkim gazet rejonowych, które na prowincji mają odegrać rolę jednego z głównych czynników agitacyjnych.

Według „Prawdy”, gazety rejonowe nie stoją na wysokości zadania ani pod względem technicznym, ani też ideologicznym. Są one — jak wyraża się lapidarnie „Prawda” — zaśmiecone niepewnymi elementami i do czasu wyborów z elementów tych muszą być oczyszczone.

Czystka wśród personelu redakcyjnego gazet rejonowych już się rozpoczęła. Wystąpienie „Prawdy” wskazuje, że ramy tej czystki zostaną znacznie rozszerzone.

Tancerka hiszpańska -- rozstrzelana w Sowietach za szpiegostwo!

Paryż, 20. 9. PAT. „Paris Soir” donosi, iż znana tancerka Espana, partnerka słynnej Argentiny, zmarła w Sowietach w dniu 5 b. m. Oficjalną krótką wiadomość o tym otrzymał akompaniator tancerki, który nie mógł jednak uzyskać w poselstwie sowieckim bliższych informacji na temat okoliczności, wśród jakich nastąpił zgon. Wśród bliskich znajomych tancerki istnieje obawa, że mogła ona być rozstrzelana pod zarzutem szpiegostwa.

— W niedzielę po południu spadł z drugiej kondygnacji wieży Eiffla 24-letni obywatel szwajcarski Otto Meyer, który poniósł śmierć na miejscu. Policja prowadzi dochodzenie celem ustalenia, czy zaszedł tu nieszczęśliwy wypadek, czy też Meyer popełnił samobójstwo.

Powrót wicepremiera z urlopu

Warszawa, 20. 9. PAT. Minister skarbu Kwiatkowski powrócił z kilkunastodniowego urlopu wypoczynkowego i dnia 20 bm. objął urządowanie.

Ostatnie dni stemplowania zapalniczek

Warszawa, 20. 9. PAT. Ministerstwo Skarbu przypomina, że z dniem 30 września br. upływa termin zgłaszania zapalniczek do ostemplowania. Posiadanie po tym terminie zapalniczek, nie zaopatrzonych w znaczek podatkowy, zostało zabronione rozporządzeniem Min. Skarbu z dn. 25 czerwca br. i podlegać będzie karze. Zgłaszanie zapalniczek przyjmują do 30 września wszystkie urzędy skarbowe, pobierające opłatę w wysokości 1 zł od zapalniczki kieszonkowej i 3 zł od zapalniczki ściennej lub stołowej.

W Bielsku

(Telefonom od naszego korespondenta).

Bielsko, 20. 9. (R) Dziś przed południem odbyły się nabożeństwa tylko w synagogach postępowych Bielska i w Białej. Synagoga w Białej nie ucierpiała na szczęście tak bardzo, jak to się zdawało z pierwszych relacji. Podczas nabożeństwa rabin dr Hirschfeld wzywał do zachowania równowagi, zapewniając, że nie ma powodu do paniki. W ciągu dnia dzisiejszego wszystkie sklepy żydowskie były zamknięte. Na innych sklepach pojawiły się napisy „sklep chrześcijański”. Zarówno w Bielsku jak i w Białej pozostały nadal rezerwy policyjne z Katowic i Krakowa. Władze całkowicie panują nad sytuacją.

Konfiskata „Nowego Dziennika“

Wczorajszy numer „Nowego Dziennika” został skonfiskowany. Konfiskacie uległa wiadomość o wypadkach w Bielsku.

TOREBKI DAMSKIE
nowości

JULJUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5.

NOWA LINIA PODZIAŁU

KRAKÓW, 21 września.

Wytworzyła się w Polsce nowa, całkowicie oryginalna linia podziału. Linią tą jest żydowski punkt widzenia na dane zagadnienie. Kryterium to uchodzi w licznych, niestety, posiadających wielki wpływ na nasze życie publiczne, kołach za decydujące przy rozważaniu poszczególnych fragmentów polityki zagranicznej, wewnętrznej, gospodarczej i społecznej. Kryterium to — przyznajemy chętnie — w znacznej mierze ułatwia myślenie. Anglik, gdy chce zbadać celowość danego posunięcia w dziedzinie politycznej, społecznej lub gospodarczej, musi wyteńczyć swój umysł i zanalizować wpływ, jaki posunięcie to wywrze na całości imperium. Analiza ta jest wszakże trudna, bo wymaga napięcia umysłu, uczciwości, rzetelnego obiektywizmu i najlepszej woli wobec państwa. U nas nie jest potrzebne ani głębokie myślenie, ani obiektywizm. U nas wystarczy stwierdzić, jak się na dane zagadnienie zapatruje Żyd, po czym ustala się linię postępowania, leżącą, oczywiście, w kierunku diametralnie przeciwnym od żydowskiego punktu widzenia. Założeniem takiego rozumowania jest pogląd, że Żyd jest z urodzenia wrogiem Polski, a zatem wszystko co służy Żydowi, służy także siłom wrogim Polsce, wszystko zaś, co jest sprzeczne z żydowskim punktem widzenia, jest równocześnie korzystne dla Polski.

W zagadnieniu hiszpańskim prasa polska przez długi czas była zdezorientowana w swych sympatiach. Polskie ugrupowania polityczne nie zajęły początkowo żadnego wyraźnego stanowiska ani wobec wojsk powstańczych, ani też wobec wojsk republikańskich. Ale wystarczyło, aby Żydzi ujawnili swe sympatie dla wojsk rządowych, broniących demokratycznej i republikańskiej Hiszpanii, aby koła hurra - patriotyczne i bogo-ojczyźniane z całą brawurą opowiedziały się za wojskami powstańczymi. O orientacji tych kół rozstrzygnął „żydowski” punkt widzenia. „Skoro bowiem — jak rozumowały te koła — Żydzi opowiadają się za Hiszpanią republikańską, to znaczy, że mają w tym swój żywotny interes, a ponieważ zgodnie z założeniem, interesy żydostwa są diametralnie przeciwne interesom państwa polskiego, przeto jasnym jest, że musimy się opowiedzieć po stronie, wrogiej Hiszpanii republikańskiej”. Tymczasem żydowskie sympatie dla wojsk republikańskich wpływają przede wszystkim z głębokiego zrozumienia istotnych racji państwa polskiego. W naszym rozumowaniu bowiem kierujemy się założeniem, że Polska ma dwóch potężnych wrogów zewnętrznych. Pierwszy, to Rosja, który przez długie lata nie będzie nam jeszcze zagrażał ze względu na swe własne trudne położenie wewnętrznie - polityczne i gospodarcze, a w szczególności ze względu na całkowicie zabagnione stosunki w armii czerwonej. Z tych to właśnie przyczyn Rosja sowiecka ujawnia od wielu lat niestabilny pacyfizm, dobrze rozumiejąc, że każda wojna musi skończyć się wyzwoleniem sił, wrogich regimowi bolszewickiemu. Natomiast drugi wróg jest na prawdę groźny. Niemcy nigdy nie wyrzekły się żądzy zawładnięcia naszych ziem zachodnich. Niemcy są krajem doskonale uzbrojonym, świetnie zdyscyplinowanym, technicznie zupełnie bezkonkurencyjnym i rządzonym przez ruch bojowy o wyraźnych tendencjach imperialistycznych. Niemcy są też dlatego obecnie jedynym krajem, którego Polska musi się obawiać. W interesie Polski leży osłabienie Niemiec, a nie ich potęga. Zwycięstwo wojsk republikańskich w Hiszpanii oznaczałoby osłabienie Niemiec, a zatem zwycięstwo to leży w interesie Polski. Zwycięstwo wojsk gen. Franco oznaczałoby wzmocnienie Niemiec, a zatem wzrost potęgi państwa, Polsce wrogiemu.

Jest i religijny aspekt w tym zagadnieniu. Polscy sympatycy gen. Franco tłumaczą,

że muszą popierać wojska powstańcze, ponieważ walczą one przeciw antychrześcijańskiemu wojskom republikańskim. Pomińmy na razie fakt, że wysocy dostojnicy kościoła w różnych krajach wyraźnie sympatyzują z wojskami republikańskimi, w których właśnie widzą obrońców chrześcijaństwa w Hiszpanii. Pomińmy również fakt, że wielu dostojników kościelnych w samej Hiszpanii bierze czynny udział w walkach przeciw wojskom gen. Franco. Kościoły pałą zarówno republikańskie jak i powstańcze. Arcybiskup Canterbury na pewno nie jest ani bolszewikiem, ani ateistą, a jednak błogosławi wojska republikańskie. Ważnym jest to, że zwycięstwo wojsk powstańczych oznaczać będzie równocześnie wzmocnienie Niemiec, a wzmocnienie Niemiec identycznym będzie z wzmocnieniem frontu antychrześcijańskiego. Nawet najgorliwsi katolicy w Polsce nie zaprzeczają bowiem chyba, że prawdziwą troską napawa obecnie papieża nie ruch antychrześcijański w Sowietach, gdzie wśród szerokich sfer ludności daje się zauważyć raczej wybitny zwrot ku poszanowaniu kultu religijnego, ale gwałtowne prześladowania katolików w Trzeciej Rzeszy, gdzie z istic niemiecką dokładnością przeprowadza się proces gruntownego pozbawiania wpływu duchowieństwa katolickiego na wszelkie przejawy życia publicznego. Katolicy wszystkich państw z całą powagą uświadamiają sobie, że prawdziwym niebezpieczeństwem dla ruchu katolickiego są właśnie Niemcy hitlerowskie, które do sańszej walki są lepiej przygotowane, niż Sowiety.

Racje stanu Polski i katolicyzmu nakazują całej ludności polskiej cieszyć się z sukcesów wojsk republikańskich smucić się ze zwycięstw wojsk powstańczych. Kto wie, czy sympatie znacznego odłamu prasy i opinii polskiej nie poszłyby też po tej linii, gdyby Żydzi nie wystąpili odrazu ze swymi sympatiami dla wojsk republikańskich.

Weźmy inny przykład. Społeczeństwo polskie uważa Niemcy za swego odwiecznego wroga. Polak boi się Niemca, a równocześnie nienawidzi go. Bał się go i nienawidził w okresie republiki weimarskiej, kiedy Niemcy były całkowicie rozbrojone i nie przedstawiały dla nikogo żadnego niebezpieczeństwa, kiedy buta i pycha ich były ukrócone. W duszy Polaka uczucia te wobec Niemiec pogłębiły się i wzrosły z nastaniem regimie'u hitlerowskiego. Analogiczne uczucia żywił zresztą zawsze — i żywi nadal — Niemiec do Polaka. Ale traf chciał, że regimie hitlerowski w swym rozpędzie totalistycznym, uciskającym wszystkie mniejszości, zabrał się naprzód do Żydów. Nienawiść Hitlera do

Żydów obudziła wzajemną nienawiść Żydów do Hitlera. Musianooby Żydów uważać chyba za ludzi zboczonych i zdegenerowanych, gdyby na piekielną nienawiść regimie'u hitlerowskiego do Żydów nie odwzajemnili się tym samym uczuciem dla hitleryzmu. Polska zawarła pakt przyjaźni z Niemcami. My, Żydzi polscy, sformułowaliśmy w związku z tym nasz punkt widzenia, który akceptuje pakt o nieagresji, ale sprzeciwia się paktowi przyjaźni. Mieliśmy poważne zastrzeżenia przeciwko takiej polityce zagranicznej, która upodobniła naszą politykę wewnętrzną do linii polityki państwa, pozostającego z nami w konwencjonalnej, nietrwałej przyjaźni. Ostrzegaliśmy, że gnębienie Żydów — z czego się cieszyli nasi hurra - patrioci — jest tylko wstępem do gnębienia innych mniejszości narodowych w Niemczech, a więc także Polaków, których jest w Niemczech przeszło dwa razy więcej, niż Żydów. Hodie mihi, cras tibi. Przewidywania nasze okazały się niestety, słuszne. Żydzi cierpią w Niemczech tylko jako Żydzi. Polacy cierpią podwójnie: raz jako Polacy, a drugi raz jako katolicy. Nie ma ani jednej racji, która przemawiała za dalszym orientowaniem się na Berlin naszej polityki zagranicznej. Nie ma racji ekonomicznych finansowych, narodowościowych, religijnych, ogólnoludzkich. Wszystkie te racje przemawiają natomiast za uwolnieniem się od przewagi moralnego i politycznego wpływu hitleryzmu.

Dlatego, że to powiedzieli Żydzi polscy, rzeczywistość wygląda inaczej. Ważniejsze bowiem od wszystkich racji jest to, aby bronić Boże nie postępować zgodnie z żydowskim punktem widzenia.

A wreszcie przykład trzeci. Montuje się u nas w Polsce front demokratyczny, który będzie złożony z ugrupowań, stojących na gruncie demokracji, liberalizmu, postępu i humanitaryzmu. A oto już z ciemnych nocy wypelzają rozmaitego autoramentu męty polityczne, które nie mają odwagi atakować ani demokracji, ani postępu, ani humanitaryzmu, bo nie umieją atakować w ogóle bronią rozsądku i logiki. Jedyną ich bronią jest etykieta: „roboty żydowskiej” którą przylepiają nowo tworzącemu się ugrupowaniu. Etykieta ta wystarczy, aby ludzie przyzwyczajeni do identyfikowania wszystkiego co żydowskie ze wszystkim co jest wrogiem Polsce — jeszcze raz utracili rzecz, która w obecnych warunkach — och, jak bardzo w obecnych warunkach — samodzielnie utorać sobie potrafi drogę do jasnych umysłów, czujnych sumień i gorących serc.

J. D.

Wielka wygrana
100.000.— Sto tysięcy
złotych
padła w kl. IV.
na los Nr. 53915
zakupiony w szczęśliwej kolekturze
„D A R“
Kraków, św. Anny 2.

Spaliły się trzy domy żydowskie

Tarnów, 20. 9. W Wierzechosławicach k. Żabna p. Tarnowem z 14 na 15 bm. tj. w nocy po Kol Nidrej wybuchł pożar w trzech domostwach żydowskich, skutkiem czego 14 osób pozostało bez dachu nad głową. Bezdomni zwrócili się do Gminy Żydowskiej w Tarnowie z prośbą o pomoc.

Sir Vansittart pisze nową sztukę teatralną

Paryż, 20. 9. PAT. „Paris Soir“ podaje, iż stały podsekretarz stanu Foreign Office sir Vansittart, przebywający obecnie w posiadłości swych krewnych nad Sekwaną, pisze sztukę teatralną p. t. „Passion B“. Sir Robert Vansittart napisał już kilka sztuk, które grane były przed kilkunastu laty z dużym powodzeniem w teatrze londyńskim, a w ostatnim roku wydał tom poezji. Należy zaznaczyć, iż główny kierownik francuskiego Quai d'Orsay, sekretarz generalny M. S. Z. ambasador Leger zajmował się również poezją i wydał pod dwoma różnymi pseudonimami szereg poematów, które w sferach literackich Francji cieszą się wielkim uznaniem, pomimo, iż nie wiele osób wie, kto się pod tymi pseudonimami ukrywa.

Naukowe badania

L83

potwierdziły bez zastrzeżeń profilaktyczne działanie ODOLU. ODOL jest więc uznany jako środek antyseptyczny i bakterjobójczy. Kto stosuje ODOL do codziennego pielęgnowania jamy ustnej, chroni swe zdrowie, toteż opinia się utarła.

ŻE ODOL TO ZDROWIE ZĘBÓW, UST I GARDŁA!

ODOL

FLYN DO UST PASTA DO ZĘBÓW

L83 oznacza, że ODOL bardziej jeszcze udoskonalony: jego działanie antyseptyczne zostało w wysokim stopniu potęgowane. Badania bakteriologiczne i kliniczne wykazały przewagę ODOLU pod względem własności bakterjobójczych.

Nowy nalot Japończyków na Nankin

Szanghaj, 20. 9. PAT. O godz. 10.30 w Nankinie rozległy się sygnały alarmowe, zapowiadające nalot samolotów japońskich. Wkrótce potem ukazały się nad miastem 3 japońskie samoloty myśliwskie. W 20 minut później nadleciały samoloty bombardujące. Było ich 10. W ciągu godziny eskadra japońska unosiła się nad Nankinem, pomimo gwałtownego ognia ba-

teryj i dział przeciwlotniczych chińskich. — Samoloty japońskie rzuciły wielką ilość bomb. O godz. 11.50 japońskie samoloty oddaliły się, ale wkrótce potem nadleciała inna eskadra, która bombardowała miasto w ciągu 15 minut. Rozmiary wyrządzonych przez bombardowanie szkód i liczba ofiar jest jeszcze nieznana.

Od jutra -- bombardowanie poprzedzone notą dyplomatyczną

Szanghaj, 20. 9. PAT. Konsulowie generalni W. Brytanii i Stanów Zjednoczonych przesłali swym ambasadam notę japońską, zawiadamiającą o zamiarze dowództwa japońskiego bom-

bardowania Nankinu, począwszy od 21 września.

Konsulowie Francji i Niemiec odpowiedzieli władzom japońskim bezpośrednio.

Tylko Stany Zjednoczone posłuszne wezwaniu japońskiemu

Londyn, 20. 9. PAT. W następstwie ostrzeżenia, udzielonego przez Japończyków, którzy doradzają cudzoziemcom opuszczenie Nankinu przed ponownym bombardowaniem miasta, personel ambasady Stanów Zjednoczonych wyjeżdża jutro na pokładzie kanonierki „Luzon“, która stoi na kotwicy w odległości 11 mil od Nankinu. Przedstawiciele dyplomacji Wielkiej Brytanii i Z. S. R. R. nie mają na razie zamiaru opuszczać Nankinu.

Szanghaj, 20. 9. (PAT). Ambasady niemiecka i włoska postanowiły na razie pozostać w Nankinie. Decyzja ambasady amerykańskiej w sprawie opuszczenia tego miasta wywołała wyraźne niezadowolenie władz chińskich, które podkreślając, że ambasady innych państw pozostają na miejscu, zauważają, że Stany Zjednoczone odrzucają ostatnio wszystkie żądania chińskie, a korzystają z każdej okazji, aby uwzględnić życzenia japońskie. Koła chińskie zestawiają to z ogłoszonym przez prezydenta Roosevelta zakazem wywozu broni do Chin i dopatrują się w tych aktach zdrady przyjaźni chińsko-amerykańskiej.

Co robią inni dyplomaci

Szanghaj 20. 9. (PAT). Admiraliowie sir Charles Little i le Biget, dowodzący siłami morskimi W. Brytanii i Francji na Dalekim Wschodzie odrzucili propozycję wiceadmirala Hasegawa, dowódcy japońskich sił morskich na wodach Szanghaju, który domagał się przesunięcia okrętów cudzoziemskich na większą odległość od Nankinu, ze względu na zamierzone bombardowanie tego miasta przez lotników japońskich.

Nankin, 20. 9. (PAT). Admiral Yarnell, dowódca amerykańskich sił morskich na wodach Nankinu odmówił również przesunięcia okrę-

DO WIEDNIA na 14 dni
Wyjazd 29 IX.
UNION LLOYD Kraków, Szpitalna 36, tel. 181-81

tów amerykańskich na inne miejsca, dopóki w stolicy znajdować się będą obywatele Stanów Zjednoczonych.

Konsul francuski ograniczył się do przypomnienia władzom japońskim o istnieniu w Nankinie poważnych interesów francuskich. — Przedstawiciel Francji zwrócił również uwagę władz japońskich na to, że ambasada i konsul w dalszym ciągu będą funkcjonowały normalnie. W pobliżu Nankinu znajduje się kanonierka francuska „Admirał Charnier“.

Konsul francuski oświadczył, iż liczy na to, że interesy francuskie oraz życie i mienie obywateli francuskich w Nankinie nie ucierpią podczas bombardowania miasta przez samoloty japońskie.

Epidemia cholery szerzy się

Hong-Kong, 20. 9. PAT. Epidemia cholery, której nasilenie w ostatnich czasach zmniejszyło się, znowu wzmożła się w sposób zastraszający. W ciągu ostatnich 48 godzin zarejestrowano 21 wypadków śmierci.

Szanghaj, 20. 9. PAT. Epidemia cholery, pomimo bardzo surowych zarządzeń władz sanitarnych, szerzy się w dalszym ciągu. W jednym tylko szpitalu chińskim w Szanghaju, w ciągu ostatnich 15 dni przyjęto przeszło tysiąc chorych na cholere.

Mundury dla młodego Ozonu

Warszawa, 20. 9. (Sin) Wedle krążących pogłosek, w najbliższym czasie członkowie Związku Młod. Polskiej przy Ozonie zostaną umundurowani, przy czym w mundurach tych będą oni występować na wszystkich uroczystościach i w demonstracjach. Nadto zostaną wprowadzone specjalne obozy ćwiczebne. Mundury i obozy ćwiczebne mają być wprowadzone dla wyodrębnienia tej organizacji spod wpływów innych organizacji.

PŁASZCZE A. BROSS - RYNEK 12
damskie i męskie

Warszawa, 20. 9. (Sin) Wczoraj w godzinach wieczornych staraniem koła młodzieży PPS w dzielnicy Śródmieście odbyła się akademie przedlotowa młodzieży. Na akademie przybyło bardzo dużo młodzieży niezorganizowanej. W akademii tej brali również udział Wiciowcy oraz posłanka Kosmowska. Mówiono o konieczności połączenia ruchu ludowego z ruchem PPS.

Kto wygrał na loterii

Warszawa, 20. 9. (Sin) W dzisiejszym ciągnięciu Loterii Państwowej padły większe wygrane na następujące numery:

5,000 zł stała dzienna wygrana 67574
20,000 zł 72585
10,000 zł 72535 172886
5,000 zł 24280 63555 108852 128430 163291
2,000 zł 30099 31076 40679 75379 75379 115834
155798 172801 177848 180011

Drugie ciągnięcie:
20,000 zł 79323
10,000 zł 57245 159606
5,000 zł 26623 32128 65308 89069 103377 170575
2,000 zł 11916 174042 23533 55189 85806 93536
96845 106886 137860 144134 157330 185718.

Szczęśliwa kolektura
BRACIA SAFIER
KRAKÓW, RYNEK GŁ. 6
wzbogaca tysiące graczy

Rozruchy w Algierze

Algier, 20. 9. PAT. W dniu wczorajszym doszło do poważnych zaburzeń między członkami arabskiego stronnictwa ludowego a policją. Komisarz oraz kilkunastu policjantów odnieśli rany. Po stronie Arabów jest rannych około 200 osób.

JAKA BĘDZIE POGODA?

Przewidywany przebieg pogody w dniu 21 bm. Pogoda o zachmurzeniu zmiennym z przelotnymi deszczami i skłonnościami do burz. Lekkie ochłodzenie. Chmury warstwowo - kłębiaste o podstawie około 600 m. Widzialność dobra. Wiatry porywiste poł-zachodnie i zachodnie, dolne umiarkowane, górne z prędkością do 50 km/godz., w dzielnicach północnych silniejsze.

LEO HERRMAN (Jeruzolima)

MASARYK W PALESTYNYE

Kiedy prezydent Masaryk przybył w r. 1924, podczas swej podróży na Wschód, do Palestyny — był on pierwszym zwierzchnikiem państwa, który po wojnie, po zapoczątkowaniu nowego dzieła odbudowy, stanął na gruncie palestyńskim — cały jiszuw czuł, że jego wizytę w Jeruzolimie, w Nazarecie i w Emeku, zawdzięczyć należy naszym sukcesom. Nie tylko my bowiem, syjoniści z Czechosłowacji, znaleźliśmy stosunek Masaryka do kwestii żydowskiej, do antysemityzmu, do naszych syjonistycznych nadziei, nie tylko my wiedzieliśmy o jego dokładnej znajomości problemów syjonistycznych i wysokim zdaniu, jakie miał o Achad Haamie. Wszystko to znane było powszechnie, w całym naszym syjonistycznym świecie. W ciągu wojny spotkał się Masaryk z Nachumem Sokolowem w Londynie, a potem, w Ameryce, z Szmariahą Lewinem, który zapoznał go z Brandeisem, głównym doradcą prezydenta Wilsona. Dlatego też jiszuw odczuł odrazu, że wizyta Masaryka w Palestynie ma jakieś szczególne znaczenie.

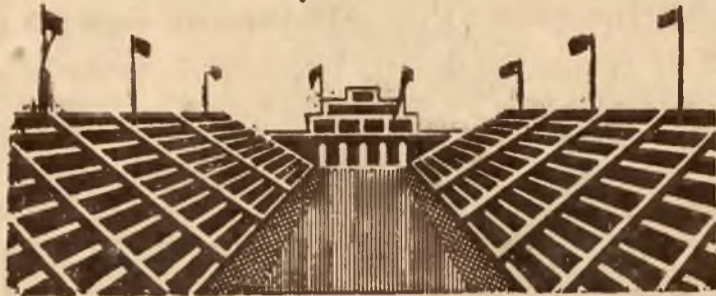
Na czele departamentu politycznego Egzekutywy syjonistycznej stał wówczas płk. Kisch, Żyd angielski, którego rodzina pochodziła jednak z Czech. Dzisiejszy rektor Dr. Hugo Bergmann, wtedy kierownik Biblioteki uniwersyteckiej, znany był prezydentowi Masarykowi z nazwiska, on też oprowadzał go po uniwersytecie hebrajskim. Wspomnienia Bergmana z owych dni, rozmowy jakie prowadził z Masarykiem na Górze Scopus, stanowiąc będą niezawodnie ważny przyczynek do dziejów owej podróży.

Mnie przypadło w udziale przywitać prezydenta imieniem Keren Hajesodu i Egzekutywy Syjonistycznej w Beth Alfa i oprowadzić go po tym osiedlu, które tak nierozzerwalnie związane jest z udziałem syjonistów czeskich w rozbudowie Emeku. Zabrałem ze sobą swą 9-letnią córkę Hadassę, i czekaliśmy przybycia prezydenta. Dzień był piękny, ale kiedy nadeszła oznaczona godzina, a auta Masaryka nie było gdać, obawialiśmy się jakiegoś wypadku. Istotnie auto ugrzęzło w strumyku u stóp gór Giljoa, w owym czasie bowiem nie było tam jeszcze mostu.

Gdy prezydent przyjechał, przywitał go pochodzący z Czech kolonista Wien, po czym Masaryk zwiedzał i dokładnie oglądał wszystkie zabudowania gospodarcze, barak szkolny, dom dzieci i wspólną jadalnię. Wtedy wszyscy mieszkali jeszcze w barakach, a nawet w namiotach. Całe osiedle miało charakter czegoś dopie-

TUTKI STADION SOŁALI

Z PODWÓJNĄ WATĄ „ESKULAP”

TO NAJ-
WIĘKSZA
ZDOBYCZ
WIEDZY
I TECH-
NIKI W
TEJ DZIE-
DZINIE

ro zapoczątkowanego. Dzieci były jeszcze malutkie a moja córka była bodaj najstarszą z nich. Wśród dzieci spędził on dwa razy tyle czasu, ile zgóry przeznaczono, wypytywał matki o ich doświadczenie wychowawcze w kwuicy, po czym, pogrążony w myślach w otoczeniu kobiet i dzieci wyszedł na balkon, gdzie kontynuował rozmowę. Do dziś przechowujemy zdjęcie, które uwieczniło ten moment.

W sali jadalnej, dokąd przybyliśmy na samym końcu i gdzie poczęstowano gościa orzeźwiającym napojem, Masaryk stał długo i rozmawiał z Franciszkiem Lederem, po czym usiadł na surowo ociosanej ławie bez oparcia, poprosił Ledera aby usiadł naprzeciwko i zaczął pytać:

— Dlaczego przybyliście tutaj, wy Żydzi z Czech? Co was do tego skłoniło, skoro wy w naszej republice możecie prowadzić wolne życie? Czy was nie sprowadza tu zmęczenie Europą, tęsknota za przygodami? Czego spodziewacie się z tego nowego życia dla siebie i dla swo-

ich dzieci? Jak udaje wam się wrócić w język hebrajski i kulturę hebrajską? Co chcecie osiągnąć kolektywistyczną formą życia? Czy taka gospodarka wzmacnia produktywność waszej pracy? Czy rośnie wydajność krów i zbiory pól? Czy jesteście rolnikami naprawdę zrośniętymi z glebą?

Na te wszystkie pytania i na cały szereg innych jeszcze udzielono mu jasnej i uczciwej odpowiedzi. Nie zatajono przed nim trudności i wątpliwości, nie uderzano w ton przesadnej dumy. Ale powiedziano mu że to osiedle, najbardziej wysunięte ku wschodowi, uważa się za pioniera. A gdy prezydent odjechał stąd, aby zatrzymać się w Nazarecie i aby wziąć udział w przyjęciu, urządzonym na jego cześć w Nahalal, towarzyszyliśmy mu wdzięcznym wzrokiem.

Od tego czasu powstały tu Hasade i Tel Amal, Tirat Cwi i Maoz, Bet Josef i Masada i Ejn Hakore, a na wschodnim brzegu jeziora Kineret, Ejn Gew. Nowe usiedla, zrodzone wśród niepokojów. I tu, jak w Bet Alfa, jak w całej Palestynie, wieść o śmierci prezydenta wywołuje wspomnienia z owych dni, kiedy przyszedł do nas Masaryk, wielki mąż stanu, marzyciel, filozof i realista, który dokonał dzieła oswojenia własnego narodu i posiadał sympatię i zrozumienie dla innych narodów, dążących do wolności. Żywe pozostanie wspomnienie po nim w narodzie żydowskim i w Erec Izrael.

Dr med Maria Goldberger powróciła

Laboratorium analiz lekarskich
Kraków, Jagiellońska 11 — telefon 128-96

P. HULKA-LASKOWSKI

MY EUROPEJCZYCY (III.)

Myliliby się, toby sądził, że rasizm dzisiejszy zrodził się nagle i niespodziewanie w środowisku niemieckim, które dotychczas nie znało go zupełnie. Wystarczy przeczytać Fichtego „Reden an die deutsche Nation“ (Mowy do narodu niemieckiego), aby dostrzec początki dzisiejszego samoubóstwienia czy megalomanii narodu. O cóż w gruncie rzeczy chodzi. O to, że pewien naród zaczyna uważać siebie za jedyny prawdziwy i godny istnienia. Co nie jest podobne do mnie — zdaje się mówić taki naród — należy wytypić. W dziejach narodu niemieckiego wycinanie w pień tego, co się uważało za obce, przeciwne, wrogie, nie jest niczym obcym. Mordowanie plemion słowiańskich, które siedziały na ziemiach dzisiejszych Niemiec północno - wschodnich, i to pod pretekstem nawracania ich na wiarę chrześcijańską, jest faktem aż nazbyt dobrze znanym. Słowo „Ausrotten!“ rzucone przez filozofa niemieckiego, Hartmanna w kierunku Polaków, nie przebrzmiało jeszcze w uszach tego pokolenia polskiego, które własnymi oczami patrzyło na tępienie żywiołu polskiego w zaborze pruskim.

Rasizm nie jest czymś nowym, ale jest pogłębieniem megalomanii narodowej Niemców. Ci, to tak skwapliwie uczą się nienawiści narodo-

wej i rasizmu od swoich nauczycieli niemieckich, nie powinni zapominać, że jeszcze wczoraj przedmiotem polityki eksterminacyjnej byli w granicach Niemiec nie Żydzi, lecz Polacy. Ci chętni uczniowie rasizmu nie powinni oddawać się słodkim złudzeniom, że konsekwentny rasizm czy megalomania narodowa może zatrzymać się na garstce Żydów zamieszkałych w Niemczech. Rasizm to walka przeciwko naturze! Natura to zróżnicowanie idące jak najdalej nawet w łonie tego samego szczepu, czy tej samej rodziny, rasizm to próba „zgleichszaltowania“ całego świata na obraz i podobieństwo Germanina i to nie jakiegoś realnego, rzeczywistego typu, lecz utopii!

Przed dwoma laty kilku uczonych czeskich: Maly, Matiegka, Pelc, Brożek, Ruzicka i Weigner wydało doskonałą pracę zbiorową p. t. „Die Gleichwertigkeit der europäischen Rassen und die Wege zu ihrer Vervollkommnung“ (Praga, Orbis), a w pracy tej dochodzą ci badacze do wniosku, że w Europie nie ma dziś narodów czy ras gorszych i lepszych, że w gruncie rzeczy wszystkie są sobie równe. Prof. Matiegka w pracy swej o dzisiejszym stanie znajomości ras europejskich cytuje słowo znakomitego badacza tej dziedziny, Wirtha: „Najwyższym, oczy-

wiście także najtrudniejszym miernikiem rasy jest analiza psychiczna, ale dzisiejszy słownik psychologii rasistowskiej składa się naogół tylko z frazesów i pustych haseł“. Do takich samych wniosków dochodzi w tych sprawach znany komiunitarysta niemiecki, Ernest Kretschmer, autor głośnego dzieła „Ludzie genialni“.

W innym miejscu wspomnianej książki prof. Matiegka cytuje Wirtha, który ustala przemiany, jakie dokonywały się w narodzie niemieckim do roku 1914 w ciągu 110 lat. Najpierw są Niemcy narodem poetów i myślicieli, potem walczą o wolność swoją z Napoleonem i Niemcy stają się rajem reakcji, państwem policyjnym. Poczeni nastaje okres marzycielstwa i romantyzmu. Rok 1848 to także rok nawskroś romantyczny. Przykre doświadczenia czynią z Niemiec kraj mężów stanu i dyplomatów, w latach 1866 i 1870 naród niemiecki przemienia się w wojowniczych żołnierzy, ale spoczywa rychło na różach i otrzymuje nazwę pozeraczy kiełbas i kiszzonej kapusty, aby z kolei stać się narodem Ryszarda Wagnera. Z nadejściem innych czasów Niemcy stają się narodem centrum katolickiego i socjalnej demokracji. Cnotliwy Niemiec Tacyta i pani de Stael zaczyna sobie folgować i używa życia w tinglach i kawiarniach nocnych. Wreszcie idzie sport wielokształtny, a bezpośrednio przed wybuchem wojny światowej Niemcy były krajem banków, wielkiego przemysłu, plutokracji i polityki gospodarczej. Wielki publicysta niemiecki, niezapomniany Maximilian Harden jeszcze w ro-

WIELKI SEZON ROZPOCZĘTY

Tygodniowy przegląd polityki międzynarodowej

Na linii Genewa-Nyon

Aktywność międzynarodowej dyplomacji koncentrowała się w ubiegłym tygodniu na linii Genewa—Nyon. Tam ześrodkowały się wszystkie wielkie problemy współżycia międzynarodowego, wstrząśniętego w swych podstawach przez dwie wojny — hiszpańską i dalekowschodnią — i zagrożonego w swym dotychczasowym porządku prawnym. Chwila obecna nie nadaje się jeszcze do sporządzenia bilansu i ustalenia salda. Na to jest jeszcze grubo za wcześnie. Niemniej możemy już teraz zrobić przegląd pewnych pozycji, które niezawodnie znajdą się w przyszłym bilansie bądź po stronie aktywów, bądź też pasywów.

Do aktywów należy bezwzględnie układ „antykorsarski“, pomimo tego, iż stanowi on dopiero prolog a nie epilog szerszej akcji dyplomatycznej. Doraźnym efektem układu jest ustanie napadów pirackich w basenie śródziemnomorskim, których ostatnio w ogóle nie notowano. Również zaniechanie kontroli morskiej u brzegów Hiszpanii należy do rzędu doraźnych efektów. Już ten skutek czyni nyoński wysiłek „rentownym“. Ważniejsza jest jednak szybko i sprawnie przeprowadzona mobilizacja opinii europejskiej przeciw gwałcielowi istniejącego porządku międzynarodowego. Trzecim korzystnym następstwem jest demonstracja sprawności działania „osi“ Londyn — Paryż w obronie pokoju i bezpieczeństwa Europy. (Obecność brytyjskiego ministra wojny Hore Belisha na manewrach francuskich w odpowiedzi na niedawną wizytę gen. Gamelina w Anglii jest dalszym cennym przejawem koordynacji i harmonii między mocarstwami demokratycznymi.)

W wykonaniu układu zostały zgromadzone na Morzu Śródziemnym ogromne siły morskie i powietrzne Francji i Anglii, które na razie obejmują same kontrolę i patrolowanie. Korsarze i ich mocodawcy będą się musieli poważnie zastanowić, czy „opłaci“ im się zadzierać z tą potencją. Instrukcje dla dowódców floty są bardzo ostre i stanowcze. Ponadto ma być zorganizowana „policja lotnicza“. Tak osiągnięte porozumienie nie jest oczywiście wiążące dla — nieobecnych. I tu zaczyna się drugi akt dramatu. Możliwości są dwie: albo nieobecni, w praktyce chodzi tylko o Włochy przystąpią do układu, który zawiera zresztą stosowną klauzulę, umożliwiającą adhezję i przewidującą stosowne zmiany na korzyść przystępujących (rozszerzenie przydzielonej strefy kontroli), albo też nieobecni pozostaną — nieobecni a wówczas?

Zaproszenie i rekuza

Od odpowiedzi na to pytanie zależy w dalszym ciągu spokój basenu śródziemnomorskiego, a wraz z nim pokój Europy. Gros zakulisowych prac genewskich zostało poświęcone szukaniu stosownej formuły, jak dotychczas — bez wyniku. Wprawdzie Edenowi udało się wyrwać układowi jego „zęby jadowe“, jakimi ze stanowiska Włoch byłoby dopuszczenie floty sowieckiej do kontroli śródziemnomorskiej, co więcej, Litwinow na końcowym posiedzeniu oświadczył, że Sowiety nigdy do tej misji nie aspirowały. W ten sposób został odebrany Włochom główny pretekst nieprzystąpienia do porozumienia. Wobec tego znalazł się pod ręką inny pretekst — zbyt szczerła strefa kontroli zaproponowana Włochom. Rzym w swej odpowiedzi uznał to za naruszenie zasady równości, wprawdzie nie uchyla się od dalszych rozmów, jednakże ze swej strony nie wysuwa żadnych nowych propozycji. Virginio Gayda domaga się natomiast całkowitego odrzucenia układu, zachowania dla Włoch zupełnej swobody ruchów. Z drugiej strony Anglia i Francja chcą za wszelką cenę zapewnić funkcjonowanie układu w Nyon. Z tego wszystkiego zrodził się w obecnej chwili impas, w którym każda ze stron czeka na inicjatywę — drugiej strony. Wyjście z tego impasu nie może oczywiście nastąpić w Genewie ani przez Genewę, gdzie Włochy znajdują się w tej chwili pod

gwałtownym ostrzałem premiera Hiszpanii Dra Negrina i innych mowców.

Anglia nie kwapi się z jednej strony do dopuszczenia floty włoskiej na pewne, bardzo czułe punkty, basenu śródziemnomorskiego, z drugiej zaś strony obecny impas może fatalnie zażyć na przyszłych rozmowach angielsko-włoskich, mających znacznie szerszy program, bo obejmujących całokształt problemów angielsko-włoskich od Gibraltaru aż po Sudan. Rośnie znów obawa nowych incydentów morskich, nowego nasilenia interwencji włoskiej w Hiszpanii. Premier Chamberlain jest w ciągłym kontakcie z Edenem, zatrzymał ambasadora Drummonda w Londynie. Wiadomość o drugim liście Mussoliniego do Chamberlaina została przez Rzym zdemontowana. Dodajmy do tego, że nie zanosi się narazie na uznanie Imperium Włoskiego przez Genewę a zrozumiemy, że szanse powrotu Włoch do współpracy ogólnoeuropejskiej wyglądają bardzo nędznie.

Tym większe zainteresowanie budzą rozmowy Mussolini-Hitler, po których należy oczekiwać nowych, bardziej zdecydowanych posunięć „osi“ Rzym-Berlin i to na szeregu odcinków jednocześnie.

Przed spotkaniem dyktatorów...

Wydaje się, że zarówno Rzym jak i Berlin odraczają wszelkie decyzje do tego momentu. Londyn i Paryż muszą również z konieczności uzbroić się w cierpliwość oczywiście pod warunkiem, że wznowienie akcji korsarskiej nie zmusi ich do energicznych wystąpień bez oglądania się na inne względy. Stugębna fama i niepewność sytuacji stają się źródłem fantastycznych pogłosek o dalekosiężnych planach obu dyktatorów. Włochy mają wyrzucić nacisk na Hitlera w kierunku zwiększenia sił niemieckich, operujących w Hiszpanii, wzamian za to

mają Niemcy otrzymać wolną rękę w basenie naddunajskim, gdzie Rzym i Berlin mają zainicjować szeroką konferencję zainteresowanych.

Trudno w tym wszystkim oddzielić prawdę od fantazji i pobożnych życzeń. Nie ulega jedynie wątpliwości, że koniec września i październik kryją w zanadru moc niespodzianek. „Pożywkę“ dla domysłów i pogłosek stanowi również ukończony „Parteitag“, w którym zagadnienia polityki zagranicznej znalazły się na stosunkowo dalszym planie. Nawet końcowa wielka mowa „führera“ nie dała żadnych wskazówek na przyszłość, antysowieckie motywy nie są niczym nowym, a reszta mowy wkraczała w dziedzinę historiozofii i typowego narodo-socjalistycznego samochwalstwa.

Jeśli już napomknęliśmy o basenie naddunajskim, to pamiętajmy, że obecnie ma tam miejsce ważna akcja dyplomatyczna t. j. zbliżenie między M. Ententą i Węgrami, zainicjowane przez konferencje w Sinaia. Odnośne kontakty są kontynuowane w Genewie. Przedmiotem rozmów, których przebieg jest podobno zadowolniający, są oczywiście kwestie równości zbrojeń i ochrona mniejszości. Węgierski delegat absentuje się nadal w pracach komisji roboczej do chwili załatwienia węgierskich postulatów zbrojeniowych.

Genewa między ospałością a ożywieniem

Wróćmy do Genewy. Atmosfera obecnej sesji początkowo wybitnie ospała ożywia się stopniowo. „Strajk mowców“ został przewyższony i fale ligowej elokwencji płyną znów swobodnym korytem. Najbardziej interesujące wydarzenia dzieją się, jak zwykle za kulisami. Najciekawsza jest sprawa reelekcji Hiszpanii „walenckiej“ do Rady Ligi. Sprawa jest na dobrej drodze. (Na uwagę zasługuje wyproszenie z Genewy przez władze szwajcarskie delegatów

Z czterech krańców świata sprowadzamy egzotyczne surowce roślinne do wyrobu naszych pudrów. Są to surowce w najszlachetniejszych gatunkach, gdyż tylko takie mogą dać produkt również najszlachetniejszy. Pudry D-ra LUSTRA są lekkie jak pył kwiatów. Nie zawierają one części metalicznych, nie psują cery, nie zatykają porów skóry. Opylają ona cerę niewidoczną warstwą, nadają skórze wygląd świeży, młodzięcy i delikatny.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

O cudach, dziwach i czarach..

Czyli:

Wędrowki obywatela po Urzędach Skarbowych

II.

O ZWROTACH I NADPŁATACH

Ciekawie wygląda sprawa zwrotów i nadpłat. Płatnik miał np. płacić tytułem jakiegoś podatku kwotę zł. 500. Wniósł odwołanie i Izba Skarbowa, uwzględniając odwołanie wymiar obniżyła do 300 zł. Obywatel jednak w międzyczasie wpłacił całe 500 zł., bo przecież odwołanie nie ma mocy wstrzymującej, a ograniczenie podatku Urząd tylko w bardzo rzadkich wypadkach stosuje i tylko na okres do 2 miesięcy. Po decyzji Izby Skarbowej, obniżającej podatek, płatnik ma prawo żądać zwrotu nadpłaty w gotówce, o ile nie ma żadnej zaległości podatkowej, albo też, jeżeli posiada jakąś zaległość, ma prawo żądać zaliczenia tejże nadpłaty na poczet zaległości podatkowych (art. 125 Ordynacji podatkowej).

Weźmy wypadek pierwszy: Płatnik posiada nadpłatę i należy mu się zwrot w gotówce. Tu dzieją się już prawdziwe czary... Obywatel otrzymał decyzję o obniżce i wnosi podanie o zwrot należnej mu nadpłaty. Czas mija, a płatnik — nie dostaje nic. Mijają tygodnie, miesiące całe... Nadpłaty jednak podatnik nie otrzymuje z powrotem. Wie tylko, że tę nadpłatę posiada we formie zamrożonego w Urzędzie Skarbowym kapitału. Zwraca się więc po jakimś czasie osobiście do kasy skarbowej, okazując decyzję o obniżce. Lecz tu mu zazwyczaj powiadają: — Ma pan odpis, ale u nas to jeszcze nie jest przeprowadzone w księgach. Musi pan czekać!

I rozpoczyna się króciutki dialog między płatnikiem a urzędnikiem kasy:

— No, dobrze — „czekać”. Ale — jak dłużej? Przecież już dość długo czekam — powiada nieświadom długotrwałej procedury, panującej w Urzędzie przy każdej czynności, obywatel.

— Czekaj pan dalej, a zrobi się — pociesza go likwidator.

No, i obywatel czeka dalej, a tymczasem mijają znowu tygodnie i miesiące, a czasem i lata całe... Ale o zwrocie „ani słyhu”. Obywatel wnosi jedno podanie za drugim, a Urząd Skarbowy — nic... Prawdopodobnie czeka, aż obywatel będzie miał w przyszłości jakąś zaległość, by nadpłatę zaliczyć na tę zaległość... Zwrotu gotówki z tytułu nadpłaty z Urzędu Skarbowego chyba jeszcze nikt nie widział, a jeżeli wypadek takiego zwrotu miał już kiedyś miejsce, to obywatel musiał napewno długi czas czekać na tę decyzję, a w międzyczasie od chwili powstania nadpłaty do chwili jej zwrotu już dość dużo wody we Wiśle upłynęło... Obywatel interpeluje — nie tylko podaniami — ale i osobiście miarodajne czynniki w Urzędzie. Wszystko jednak bezskutecznie: Wszędzie tłumaczy mu, że musi poczekać, bo się tego jeszcze „nie przeprowadziło...” Ze się kiedyś dojdzie i do tego podania... Więc posuszny i znużony już bezskutecznymi interwencjami w Urzędzie Skarbowym obywatel, — nolens volens — czeka dalej na... zmiłowanie Urzędu...

Drugi — najczęstszy zresztą — wypadek, zdarzający się przy nadpłatach, to następujący: Obywatelowi należy się nadpłata, ale posiada on też jakąś zaległość w tym samym podatku za inny okres, albo w innym podatku. W myśl art. 125 par. 1. ordynacji

2 WIELKIE WYCIECZKI MORSKIE

„Razdzielnik w Afryce, na Riwierze i Morzach Południa“ 30. IX. — 3. XI. zł. 850.—
„Jesień w słońcu Blińskiego Wschodu“ 12. X. — 5. XI. . . . zł. 625.—

Informacje i zapisy wyłącznie: „ARGOS“ Warszawa, Wierzbowa 6, tel. 658-74, 334-34
Kraków, Szczepańska 7, tel. 159-99.

podatkowej, należy w takim wypadku nadpłatę zaliczyć na poczet istniejącej zaległości. Płatnik wnosi więc prośbę, ażeby tę nadpłatę zaliczyć na zaległość podatkową, która eo ipso zmniejszy się właśnie o równoważną wartość nadpłaty. I płatnik czeka jakiś czas... Po pewnym okresie dostaje... upomnienie, wzywające go do zapłaty zaległości pod rygorem wdrożenia egzekucji. Jak to? — myśli sobie pokrzywdzony obywatel. — Przecież to jest niesłuszne! Mnie należy się od Urzędu Skarbowego nadpłata, a tymczasem dostaje upomnienie egzekucyjne na podatek?! — Bierze więc znowu kwity, decyduje o obniżce i — biegnie do Urzędu. Tu najpierw starają mu się wmówić zarówno w kasie, jak i w egzekucji — jeszcze przed zagłębieniem do księgi — że w każdym razie, skoro Urząd przysłał upomnienie, to napewno nie ma żadnej nadpłaty... Ale obywatel nalega, prosi, okazuje kwity, nakazy płatnicze, decyzyję Komisji Odwoławczej, w końcu zaś urzędnik bada księgi. Okazuje się, że nadpłata — jest na korzyść płatnika, ale — i tutaj pada znana odpowiedź — zaliczenie nadpłaty na zaległy podatek „nie jest jeszcze przeprowadzone...”

No, naturalnie! Teraz już płatnik jest... uspokojony, bo — już wie wszystko... Że nie jest jeszcze „przeprowadzone”...

Wszystko pięknie, ale co to wszystko może obchodzić obywatela, płacącego podatki? Czy dlatego, że Urząd Skarbowy w ciągu długich miesięcy, albo nawet i lat — „nie przeprowadził” tego zaliczenia nadpłaty na inną — zaległość — powinien obywatel cierpieć i być ciągle narażonym na całkiem bezasadną egzekucję?...

PODWÓJNE OPODATKOWANIE

Często mają miejsce znowu dziwne tego rodzaju:

Płatnik otrzymuje wymiar podatkowy i wymiar ten zostaje zapłacony. W jakiś czas potem obywatel otrzymuje od Urzędu Skar

bowego „podarek” w postaci... drugiego wymiaru na ten sam podatek i za ten sam okres. Coprawda wypadki te nie są stałe, a jeśli zdarzają się to bywają one najczęściej spowodowane pomyłką, ale faktem jest, że — są, stając się powodem licznych niemiłych kłopotów dla obywatela.

Ordynacja podatkowa powiada w art. 118 par. 2, że „jeżeli omyłkowo ta sama osoba, lub ten sam przedmiot opodatkowania został obciążony podwójnie tym samym podatkiem władza skarbową bezpośrednio wyższej instancji zarządza na wniosek władzy wymiarowej, lub na prośbę płatnika odpisanie podatku nieprawidłowo wymierzonego”.

Bywa w takich wypadkach, że płatnik udaje się do odnośnego referenta, który po sprawdzeniu wygotowuje od razu wniosek do Izby Skarbowej o uchylenie nakazu płatniczego, dotyczącego podwójnego opodatkowania.

Ale bywa też, że obywatel, przekonany o tym iż Urząd nie będzie przecież po raz drugi ściągał tego podatku i sam opodatkowanie podwójne uchyli, otrzymawszy drugi nakaz płatniczy, machnie ręką i nie przedsięwzię żadnych kroków przeciwko temu opodatkowaniu, albo też oddaje po prostu nakaz płatniczy odnośnemu urzędnikowi, a ten zapewnia go tylko, że płatnik może być spokojny, gdyż Urząd zaległość tę i tak odpisze i nie będzie jej ściągał. O, wtedy płatnik ten będzie pokutował za swą lekkomyślność... Bo w międzyczasie drugi wymiar (podwójne opodatkowanie) zostanie zanotowany w księgach kasy, a w odpowiednim czasie zostaje ten drugi wymiar „wykazany” do egzekucji do ściągnięcia. I egzekucja ściąga, a tu już nie pomogą żadne perswazyje bo dla egzekucji tytuł wykonawczy (nakaz płatniczy na podwójne opodatkowanie) jest całkiem prawomocny...

Adw. dr. Szymon Lustgarten

(dokończenie nastąpi)

Oplaty manipulacyjne Komisji dewizowej

Komisja Dewizowa stwierdziła, że niektóre instytucje, pośredniczące w organizowaniu wycieczek zagranicznych, obliczają swoim klientom za załatwienie za nich formalności, związanych z uzyskaniem zezwolenia Komisji Dewizowej na wywóz zagranicę środków płatniczych, stosunkowo poważne kwoty, podając w rachunku jako tytuł pobranej należności „Oplaty komisji dewizowej”.

W związku z powyższym Komisja Dewizowa podaje do wiadomości, że zezwolenie na nabycie i wywóz środków płatniczych do sumy 3 tys. zł. wolne są od opłat manipulacyjnych na rzecz Komisji Dewizowej, zaś urzędowe druki, na których są składane wnioski, kosztują od dnia 1-go września br. 25 groszy (przed tym 50 gr.) Zezwolenia na przydział dewiz, przekraczające równowartość 3 tys. zł — po delegacji opłacie manipulacyjnej w wysokości pół

promille. Żadnych innych opłat, związanych z przydziałem dewiz Komisja Dewizowa nie pobiera. Podając powyższe dane do wiadomości publicznej, Komisja Dewizowa prosi o powiadamianie jej o tych przypadkach, w których pobierane są wyższe opłaty rzekomo na rzecz Komisji Dewizowej.

Ustawodawstwo gospodarcze

Ukazał się Dziennik Ustaw R. P. w którym opublikowano m. in. następujące rozporządzenia i obwieszczenia o charakterze gospodarczym: rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 8 bm. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia między Polską a Wielką Brytanią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 31 lipca br., dotyczącego zniżek celnych na pewne artykuły chemiczne (poz. 508); obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 sierpnia br. o sprostowaniu błędów w dekreście Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada ub. r., zawierającym prawo karne skarbowe (poz. 518).

Dr. ANNA LICHTIG

lekarz chorób dzieci

ordynuje obecnie

przy ul. Smoleńsk L. 22

tel. 142-02

KRONIKA

WRZESIEŃ

21

WTOREK

Wschód słońca
5 g 08 mZachód słońca
17 g 25 m

16 Tiszri 5698

Turniej szachowy o drużynowe mistrzostwo Krakowa na rok 1937

Na otwarcie sezonu szachowego w Krakowie, odbędzie się turniej o drużynowe mistrzostwo Krakowa na rok 1937. Zwycięska drużyna otrzyma pamiątkowe żetony. Otwarcie turnieju dnia 26 b. m. Zgłoszenia przyjmuje i bliższych informacji udziela Krak. Two Miłośników Gry Szachowej im. J. Dominika, Rynek Gł. 34 (pałac Spiski), codziennie między godz. 20—21.

Pociąg popularny do Warszawy

Liga Popierania Turystyki organizuje w dniach 2—5 października br. wycieczkę pociągiem popularnym z Krakowa do Warszawy na „Powszechny Festiwal Sztuki Polskiej”.

Odjazd z Krakowa 2 X. (sobota) godz. 22.20, przyjazd do Warszawy 3 X. godz. 5.53, odjazd z Warszawy 5 X. (wtorek) godz. 0.50, przyjazd do Krakowa godz. 7.44.

Cena karty kontrolnej, obejmującej: 1) przejazd koleją w obie strony, 2) bezpłatny wstęp do teatru na jedno przedstawienie, 3) bezpłatny wstęp na koncert festiwalowy, 4) bezpłatny udział w loterii dzieł sztuki i książek, 5) bezpłatny wstęp na wystawę „Leona Wyczółkowskiego”, 6) bezpłatne zwiedzanie: Zamku, Łazienek, IPS-u,

Galerii Sztuki Polskiej Współczesnej, Muzeum Narodowego, Muzeów wymienionych w programie, bezpłatnego wstępu na widowisko na Starym Mieście wynosi: 15.50 zł.

Uczestnicy dojeżdżający do pociągu popularnego z miejscowości położonych w obrębie od 20 do 150 km od Krakowa korzystają na podstawie wykupionej karty kontrolnej z 50% zniżki dojazdowej i powrotnej.

Wycieczka do Kęt

Liga Popierania Turystyki organizuje 26 (niedziela) wycieczkę pociągiem popularnym z Krakowa do Kęt, pod hasłem „Zwiedzamy Zaporę Wodną w Porąbce”, za 3,90 zł, tam i z powrotem.

Odjazd z Krakowa godz. 6.05, przyjazd do Kęt godz. 9.20, odjazd z Kęt godz. 19-tej, przyjazd do Krakowa godz. 21.58.

W programie: zwiedzanie olbrzymiej zapory wodnej i sztucznego jeziora na Sole. Dojazd z Kęt do Parąbki i z powrotem furmankami za opłatą 70 groszy od osoby w jedną stronę, względnie dla młodszych wycieczka piesza pod kierownictwem przewodnika.

Bandyta postrzelony w czasie ucieczki

Policja chrzanowska natrafiła w czasie rewizji w jednym z domów na poszukiwanego przestępcę i włamywacza Maksymiliana Łanoszkę.

Bandyta rzucił się do ucieczki, w czasie której został postrzelony w lewy bok. Ciężko rannego przestępcę, który miał w chwili zatrzymania przy sobie narzędzie do włamań, umieszczono w szpitalu w Chrzanowie.

Eksplzja benzyny w czasie prania

W jednym z mieszkań realności przy ul. Urzędniczej l. 39 w Krakowie nastąpiła wczoraj eksplozja benzyny, użytej do prania drobiazgów toaletowych.

W chwili, gdy lokatorka Zofia Jarutowa prała w benzynie w kuchni, ktoś z domowników zapalił zapalniczkę w kuchni. Pary benzynowe eksplodowały momentalnie. Jarutowa doznała poważnych oparzeń, a płomień objął unieblowanie kuchni. Dopiero akcja straży pożarnej zapobiegła rozszerzeniu się ognia.

Nieuczciwy służący

Stanisław Zając, służący, zam. w Krakowie przy ul. Kochanowskiego l. 4, sprzeniewierzył kwotę 63 zł, na szkodę swego chlebodawcy Józefa Anisa, kupca, zam. przy ul. Kochanowskiego l. 4.

— Odkupię je — rzekł eunuch. Wydobyl ciężki, niebieski, skórzany woreczek, pomatu rozwiązał grube sznury, którymi obwiązana była szyja woreczka i wysypał zawartość na stół; same złote monety. Było razem pięćdziesiąt tysięcy guldenów. Zarządził, aby perły były dla niego na jutro przygotowane i aby natychmiast, w tej chwili jeszcze, zniknęły z okna wystawowego. Nie chciał pokwitowania, które Gwendl właśnie miał zamiar napisać. Patrzył przez sekundę na kartkę, podarł ją i rzucił białe skrawki papieru na czerwony dywan. (Przypominało to śnieg w zimie). — Będę tu jutro o tej porze! — rzekł główny eunuch. Pajidzani to przetłumaczyli.

— Dlaczegoś to zrobił? — zapytał generał.

— Lubię te perły! — odpowiedział główny eunuch.

Pajidzani przystanęli na rogu Kärtnerstrasse i placu św. Stefana. Stała tu drewniana ściana z afiszami, kolorowy, czerwony napis na czarnym tle, okolony perskimi chorągiewkami, oznaśniał:

„Jego Cesarska Mość, szach, pan wiernych Persów i czciciel Mahometa — w rozmiarach naturalnych. — Harem Teheranu. — Tajemnice Wschodu. — Wszystko w Wielkim Światowym Bioskopie, Prater, Główna Aleja!”

— Jedźmy tam! — rzekł Pajidzani.

ROZDZIAŁ LIV.

Wieczór poślacał już zieleń Prateru, gdy stanęli w miejscu. Przed Światowym Bioskopem płonęły już trzy duże latarnie, niebieska, zielona i biała. Nad kasą powiewała perska chorągiew. Mechaniczny aparat muzyczny wygrzmiewał nieustannie perski hymn narodowy. Przy kasie siedział pan Trummer, z zieloną szarfą przez pierś, w czerwonym fezie na głowie. Wołał niezadowolony: „Szach, jego życie i miłość; jego nałożnica i harem! Tajemnice Teheranu, a także inne tajemnice! Ceny nie podwyższone. Dziś tania sposobność!”

Generał i główny eunuch weszli. I oni byli tu, obaj

Z GIEŁDY

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

Poznań, 20. 9. (PAT). Ceny transakcyjne: owies 68 ton 21.85; 75 ton 21.75. Ceny orientacyjne: ziemniaki fabryczne za kilo — procent 78.5 gr.; makuch rzepakowy 20.25—20.50; reszta bez zmiany ogl. spokojne; żyta 85; pszenicy 55; je. czmienia 715; owza 226.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 20. 9. Kursy zamknięcia: Akcje: Bank Polski 106—106½—106½. Tendencja mocniejsza.

Papiery procentowe: 3% prem. pożycz. inwest. I em. 67½; II em. 68 1/4; 5% pożycz. konwersyjna 61; 4% pożycz. dolarowa (dolarówka 38½—38½); 4% pożycz. konsolid gr. 58 1/4—58½; 6r. 58; 4 1/2% pożycz. wewn. 55.75—55.60—55.68. Tend. mocn. Dewizy: Belgia 89.20; Gdańsk 1; Holandia 291.90; Ko. penhaga 117.50; Londyn 26.27; Nowy Jork czek 5.29 3/8; Nowy Jork telegr. 5.29 3/4; Oslo 182; Paryż 17.98; Praga 16.44; Sztokholm 135½; Szwajcaria 121.70. Tend. utrzymana

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych 20. 9. Kursy zamknięcia: Dewizy: Paryż 14.77½; Londyn 21.60; Nowy Jork 4.35 3/8; Bruksela 78.80; Mediolan 22.92½; Amsterdam 240.10; Berlin 174.70; Sztokholm 111.37 1/2; Oslo 108.05; Kopenhaga 96.42½. Tend. utrzymana

LONDYŃSKA GIEŁDA METALI

Londyn 20. 9. Cynk 20 1/16—1/8; Termin 20¼—5/16; Cyna 287 9/16—258; Termin 257—¼; Straits 263 1/4; Ołów 19 7/8—20; Termin 20—1/16; Miedź 50 1/4—3/8; Termin 50 5/16—3/8; — Elektrolit 56 1/2—58 1/2. Złoto 140.2.

UWALNIJACIE DROGI ODDECHOWE od zaflegmienia, kaszlu, chrypkli. Stosuje się skutecznie w tych rodzajach zioła piersiowe Dra Breyera Nr. 1. Do nabycia wszędzie. Wytwórnia Polherba Kraków—Podgórze. 5099kr

IMPONUJĄCE WYNIKI. W tempie rekordowym powstała w Wilnie fabryka „Elektrik”. Inicjatorzy, wśród których są wytrawni fachowcy radiowi o wielkiej rutynie i doświadczeniu, nabytym w wielkich ośrodkach przemysłowych zagranicznego, postanowili produkować aparaty usł. wyższej klasy.

Mineło dotąd 12 lat a rozwój fabryki i jej produkcji przeszedł oczekiwania nawet optymistycznych założycieli: „Elektrik” jest potężną fabryką we własnych wielkich gmachach fabrycznych i zatrudnia przeszło 1200 ludzi.

Laboratoria fabryki, będące ostatnim słowem radiowej wiedzy badawczej i radiometrycznej, nieustannie pracują nad nieszkodzącymi próbami i analizami, a śaden aparat nie opuścił fabryki, zanim nie zda laboratorijnego egzaminu z doskonałości technicznej i dźwiękowej.

Na nowy sezon 1938 fabryka „Elektrik” przygotowała 4 nowe typy odbiorników, które dla swoich wszechstronnych zalet wywołują szczerą zachwyt prawdziwych znawców radia i miłośników tych wyjątkowych aparatów.

4987kr

JÓZEF ROTH 113)

(C. d. n.)

Przedstawiciel Iraku przeciw podziałowi Palestyny

Przemówienie, które minęło bez echa

Genewa, 20. 9. ŻAT. Na dzisiejszym posiedzeniu Zgromadzenia Ligi Narodów wygłosił przemówienie minister spraw zagranicznych Iraku, Tawfik El Swedi, który ostro zaatakował plan podziału Palestyny. Omawiając sytuację na Bliskim Wschodzie, minister Iraku oświadczył, że na zachodzie jego kraju wisi chmura brzemienna w niebezpieczeństwo. Od 17 lat dzieje się krzywda bratniemu narodowi w Palestynie. Do miliona ludności wpuszczono jeszcze 300.000 obcokrajowców tak, że Arabom grozi, iż staną się mniejszością we własnej ojczyźnie. Aby usprawiedliwić prawnie ten stan stworzono dwa dokumenty: Deklarację Balfoura i Mandat palestyński. Obydwa te dokumenty kolidują z artykułem 22 paktu Ligi Narodów i dlatego powinny być unieważnione. Ostatnio wysunięto rozwiązanie w postaci podziału Palestyny, które z góry skazane jest na niepowodzenie, wobec sprzeciwu 2/3 ludności. Rząd Iraku sformułował już swe stanowisko w deklaracji z 4 sierpnia b. r. Rząd Iraku jest przeciwny temu rozwiązaniu z następujących przyczyn:

Mieszkańcy Palestyny są Arabami podobnie jak Arabowie Iraku i w wypadku, jeżeli im się dzieje krzywda, Irak nie może pozostać obojętnym.

Wszelkie rozruchy w Palestynie znajdują raz odzwiek w Iraku. Irak szczególnie nie może się zgodzić na to, aby Arabowie palestyńscy stanowili ofiarę, którą się poświęca dla uregulowania jakichkolwiek wewnętrznych spraw innego państwa. Aczkolwiek Irak żywi wielki sentyment dla Anglii, to jednak protestuje przeciwko tej polityce w Palestynie. Rada Ligi Narodów upoważniła Anglię do kontynuowania studiów nad rozwiązaniem problemu palestyńskiego przez prowadzenie dalszych rokowań. Irak chce wyrazić nadzieję, że prowadzone będą rzeczywiste rokowania, które doprowadzą do zadowalającego rozwiązania dla Arabów palestyńskich w duchu paktu Ligi Narodów.

Minister spraw zagranicznych Iraku wygłosił swe przemówienie w napół pustej sali tak, że oddźwięk tego przemówienia był stosunkowo niewielki.

Esta Stögerówna Süssman Rath

Chrzanów

zareczeni we wrześniu 1937 r.

Osobnych zawiadomień nie wysyła się

Zamordowanie muchtara arabskiego

Jerozolima, 20. 9. (ŻAT) Muchtar arabski Haiy, Mochner Nagar, został zastrzelony we własnym domu.

Kupiec arabski w Jerozolimie otrzymał dziś pocztą jakiś pakiet. Po otwarciu okazało się, że w pakiecie tym znajdują się trzy bomby.

Na północnej granicy Palestyny zatrzyma no 10 Żydów pod zarzutem nielegalnej imigracji.

Wieć robotników żydowskich przeciw antysemityzmowi

Warszawa, 20. 9. (A). Na wielkim dziedzińcu domu, gdzie mieści się związek pracowników handlowych przy ul. Zamenhofa 5 odbył się dziś wieć robotników żydowskich przeciwko antysemityzmowi. Na wieć przybyło wiele tysięcy robotników. Na dziedzińcu zmieściło się około 5.000 osób, a reszta zajęła przyległe ulice. Do zebranych przemówili przywódcy robotników żydowskich oraz działacz PPS Zdąnowski, który zapewnił, że robotnicy socjalistyczni uczynią wszystko, aby położyć kres zajęciom ulicznym, poniżającym godność ludzką i godność narodu polskiego.

Charakterystyczne jest stanowisko zajęte przez prasę polską wobec zajść. Prasa endecka podaje szczegółowo przebieg zajść, przy czym „Wieczór Warszawski” donosi o nich pod olbrzymim nagłówkiem: „Policja opanowała liczne zajścia antyżydowskie”. Rekord cynizmu bije tzw. prasa czerwona. Dzisiejszy „Dobry Wieczór” drukuje mianowicie na pierwszej stronie wiadomość o zajściach, w których podaje jedynie nazwiska pobitych przechodniów chrześcijańskich, nie podając ani słowa o tym, że padli oni ofiarą zajść przeciwko Żydom i że prawdopodobnie byli oni napastnikami, którzy natrafili na opór robotników

Akcja pracowników biurowych

Warszawa, 20. 9. (Sin). Unia Pracowników Umysłowych otrzymała informacje o prowadzonej obecnie we wszystkich większych ośrodkach przemysłowych akcji o podwyżkę płac pracowników biurowych. Pracownicy umysłowi żądają zawarcia umowy zbiorowej gwarantującej podwyżkę płac o 15—20 proc., co umotywowane jest poprawą koniunktury i zmianami w kosztach utrzymania. Poza tym akcja ta zmierza do wprowadzenia sześciomiesięcznych wypowiedzeń po 10 latach pracy

Przeciw prześladowaniom Polaków w Niemczech

Katowice, 20. 9. (K) W dniu wczorajszym odbyło się w Chorzowie zebranie POW pod przewodnictwem prezesa Maruszczyka. Zebranie to poświęcone było prześladowaniom mniejszości polskiej w Niemczech. Po wysłuchaniu referatów uchwalono rezolucje domagające się usunięcia prasy hitlerowskiej z wszystkich kiosków, zakazu sprowadzania prasy niemieckiej i in.

Zlikwidowanie zatargu w hucie „Fenix”

Sosnowiec, 20. 9. (K) Długotrwały strajk w hucie Fenix w Będzinie został wczoraj zlikwidowany. Wczoraj odbyła się konferencja pomiędzy dyrektorem Szpiigelmanem a przedstawicielami strajkującej załogi, na której osiągnięto porozumienie, mocą którego robotnicy otrzymali 10 proc. podwyżkę płac. Od środy हुta pracować będzie normalnie.

Nieszczęśliwy wypadek

Rybnik, 20. 9. (K) Na stacji w Rybniku wydarzył się nieszczęśliwy wypadek. Powracający z pielgrzymki pociągiem popularnym z Częstochowy inwalida Emil Motyka, wypadł z jednego z wagonów, doznając b. ciężkich okaleczeń. W stanie groźnym przewieziono go do szpitala.

Krwawy bunt krajowców w Afryce południowej...

Johannesburg (płd. Afryka), 20. 9. (PAT). W dystrykcie Vereeniging napadła banda zbuntowanych krajowców na oddział policji. Trzech policjantów zostało zabitych, a kilkunastu odniosło ciężkie rany. Po kilkugodzinnej walce oddział policyjny został zmuszony do cofnięcia się. Liczba zabitych i rannych krajowców nie jest dotychczas znana.

...i bunt więźniów w Kalifornii

Tolsem (Kalifornia), 20. 9. (PAT). W tutej-

szym zakładzie karnym, w którym przebywa 2 300 więźniów, doszło do krwawego buntu. — Zbuntowani więźniowie rozbili strażników i usiłowali wydostać się na wolność. Wywiązała się krwawa, trwający dłuższy czas walka, w czasie której jeden dozorca i 4 więźniów zostało zabitych. Dyrektor zakładu został ciężko ranny. Wezwany na pomoc oddział wojska zdołał ostatecznie przywrócić porządek.

Asystent urzędu pocztowego w Oświęcimiu aresztowany

Oświęcim, 20. 9. (W) Jak już donosiliśmy, skradzione w ubiegłym tygodniu z przesyłki pieniężnej wysłanej z urzędu pocztowego Oświęcim I do Bielska zł 34.800. Pod zarzutem dokonania tej kradzieży aresztowano asystenta urzędu pocztowego Oświęcim II Franciszka Nosala, który po dłuższych badaniach dopiero dziś przyznał się do winy.

Jak się okazuje Nosal zakopał pieniądze w polu, na odcinku kolejowym Oświęcim-Dwory. Policja udała się natychmiast na określone miejsce i rzeczywiście znalazła tam skradzioną przesyłkę, z której brakowało tylko 190 zł. — Przypomnieć należy, że trzy lata temu dokonano w tym samym urzędzie pocztowym kradzieży przesyłki na 12.000 zł, za co został skazany na 2 lata ciężkiego więzienia asystent Leśniak, który odbył już karę. Obecnie Nosal przyznał się, że on był również sprawcą tej kradzieży. Cała ta sprawa wywołała ogólną sensację. Dochodzeniami kierowała policja oświęcimska, katowicka i bielska. Z ramienia władz pocztowych kierował naczelnik wydziału Podolec z Katowic i dyrektor Heller z dyrekcji krakowskiej.

Groźny pożar w Zakopanem

Zakopane, 20. 9. PAT. Dzisiaj nad ranem zaalarmowano tutejszą straż pożarną wiadomością, że na drodze do Poronina na t. zw. Szymonach stoi w płomieniach dom Andrzeja Ustupskiego-Koszyczka. Gdy straż przybyła na miejsce, ogień ogarnął już istotnie cały dom, a silny wiatr hałny zagrażał rozszerzeniem pożaru na sąsiednie budynki. Dzięki energicznej akcji straży pożar udało się opanować i zapobiec rozszerzeniu się ognia.

Dom częściowo splonął jak stwierdzono, pożar powstał z podpalenia dokonanego przez żonę Ustupskiego Anielę na tle osobi-

Milion złotych kaucji

Warszawa, 20. 9. (Sin) U władz sądowych zabiegano ostatnio w sprawie aresztowanego prezesa litewskiego komitetu w Wilnie Staszycy, którego zatrzymano na tle oskarżenia o aferę dewizową. Zaofiarowano kaucję hipoteczną w wysokości miliona złotych. Mimo to wniosek ten rozpatrzony na posiedzeniu gospodarczym sądu okręgowego został odrzucony.

Schacht w Rzymie

Florencja, 20. 9. PAT. Minister Schacht wyjechał wczoraj samochodem z Florencji do Rzymu.

Ćwiczenia obrony przeciwlotniczej w Berlinie

Berlin, 20. 9. PAT. Dziś rozpoczął się w Berlinie i okolicach tygodniowy okres ćwiczeń obrony przeciwlotniczej i stałego pogotowia alarmowego. Pierwszy alarm lotniczy odbył się już o godz. 8 rano. Na odgłos syren ustał w ciągu kilku minut wszelki ruch na ulicach, a ludność — w myśl wskazówek władz — udała się do schronów i piwnic. Nad miastem ukazały się samoloty, odezwały się karabiny maszynowe i artyleria przeciwlotnicza. Po przerwaniu alarmu, miasto wróciło do normalnego wyglądu.

Przymusowe lądowanie sowieckiego balonu stratosferycznego

Moskwa, 20. 9. PAT. Aerostat, który 18 b. m. wzniósł się celem dokonania lotu stratosferycznego, zmuszony został po osiągnięciu 800 m. wysokości z powodu uchodzenia gazu do przymusowego lądowania. Załoga, która nie użyła spadochronów, doznała w chwili zetknięcia się z ziemią obrażeń. Aerostat został uszkodzony.

stych nieporozumień. Ustupską zatrzymano w areszcie do dyspozycji władz sądowych.

Zajścia antyżydowskie w Warszawie

Delegaci związków zawodowych przemawiają w synagogach

Warszawa, 20. 9. (A). Tegoroczne święta Szałasów rozpoczęły się w Warszawie w nastroju przynębnienia spowodowanego ogromnym nasileniem zajść antyżydowskich w ostatnich dniach. Wczoraj wieczorem do późnej nocy Warszawa była widownią zajść antyżydowskich, które prześcignęły wszystkie dotychczasowe wystąpienia. Wczorajsze zajścia nosiły charakter akcji z góry przygotowanej i zorganizowanej. Bojówki chuligańskie maszerowały mianowicie przez ul. Grzybowską w szyku bojowym uzbrojone w drągi i łomy żelazne, kierował nimi jakiś starszy osobnik. W rezultacie wczorajszych zajść lekarze prywatni i Pogotowie opatrzyli około 40 pobitych Żydów. Kilka sklepów z owocami na ul. Grzybowskiej zdemolowano. Inne sklepy były zamknięte. Wybito szyby w wielu mieszkaniach i sklepach żydowskich, przy czym obrzucono kamieniami bóżnicę towarzystwa „Ostatnia Posługa” i zraniono jej strażnika. Zajścia miały miejsce zarówno w śródmieściu, na przynypalnych ulicach, Marszałkowskiej, Królewskiej, Nowym Świecie i Krakowskim Przedmieściu, jak i na przedmieściach Ochota i innych. Także Ogród Saski był terenem dzikich napaści. Jednego z żydowskich spacerowiczów chuliganie wrzucili do sadzawki z wodą. W trakcie ekscesów wydarzył się fakt, budzący ponure wspomnienia wycyznu Hallerczyków. Wychodzącemu z bóżnicy starszemu Żydowi wyrwano mianowicie brodę, przy czym ciężko go pokaleczono. Dopiero późną nocą pojawiły się na ulicach miasta auta policyjne, legitymując przechodniów.

Jedynym jasnym punktem wczorajszego wieczoru było ukazanie się na ulicach grup robotników polskich, którzy wznosili okrzyki „Precz z endecją i ONR, nie ruszać Żydów, niech żyje polskie i żydowskie braterstwo robotnicze”. Wobec tego, że było to w tym właśnie czasie, kiedy policja legitymowała przechodniów, kilku robotników wylegitymowano i odprowadzono do komisariatu. W ciągu dnia dzisiejszego do wszystkich bóżnic i synagog przybyli podczas modłów delegaci związków zawodowych, którzy nawoływali zebranych Żydów do niepoddawania się nastrojom paniki, gdyż klasa robotnicza nie pozwoli się sterroryzować. Jedyne przy zachowaniu zimnej krwi i godnej postawy da się zwalczyć falę antysemitycznego chuligaństwa.

W dniu dzisiejszym wiceprezydent Warszawy, major Olpiński, przyjął delegację złożoną z radnego Kohna i dyrektora Związku Drobnych Kupców żydowskich, Berlinera. Delegacja poruszyła też sprawę bezpieczeństwa w publicznych ogrodach i parkach. P. Olpiński przyznał, że obecna sytuacja nie może być dłużej tolerowana i przyrzekł zwrócić się z ramienia zarządu miasta do wojewody Jaroszewicza w sprawie wzmocnienia ochrony policyjnej w ogrodach, a szczególnie w Ogrodzie Saskim, nazywanym już obecnie „dziunglą śródmieścia”.

Dziś w Warszawie panował na ogół spokój, jedynie w godzinach przedpołudniowych na Nowym Świecie krążyły grupy oenerowców, które zaczepiały i biły przechodniów żydowskich. Jednego Żyda odwieziono do szpitala.

Czynna współpraca Stanów Zjedn. za utrzymaniem pokoju światowego

Nowy Jork, 20. 9. (B). Sekretarz stanu Hull wygłosił przemówienie, w którym m. in. powiedział, że krańcowa izolacja nie może być odpowiednim środkiem do utrzymania pokoju, podobnie jak nie może nim być zbrojny atak. Polityka amerykańska, która zmierza do tego, by Stany Zjednoczone w żadnym wypadku nie zostały wciągnięte do jakiegokolwiek konfliktu, musi zostać uzupełniona, a mianowicie w ten sposób, że Stany Zjednoczone muszą czynnie współdziałać nad stworzeniem nowych warunków celem utrzymania pokoju na całym

świecie. W chwili, kiedy praworządność ustępuje anarchii, bezpieczeństwo Stanów Zjednoczonych jest również zagrożone. Całkowita izolacja, o ile byłaby w ogóle możliwa, musiałaby doprowadzić do osamotnienia narodów w dziedzinie gospodarczej, kulturalnej i moralnej.

Hull podkreślił niesłusznosc tezy, w myśl której zbrojna agresja może doprowadzić do trwałego pokoju. Najlepszą drogą, wiodącą do pokoju, jest ograniczenie zbrojeń, interwencja oraz współpraca gospodarcza.

Schacht ustąpił

Londyn, 20. 9. (B). Jak dowiaduje się agencja „Exchange” z Berlina, panuje tam ogólne przekonanie, że dr Schacht ustąpił w poniedzia-

tek ze stanowiska ministra gospodarki Rzeszy. Oficjalne potwierdzenie tej wiadomości dotychczas nie nastąpiło.

Zbliżenie Węgier do Małej Ententy

Budapeszt, 20. 9. (B). W Genewie odbyło się w niedzielę pierwsze spotkanie przedstawicieli węgierskich z reprezentantami Małej Ententy. Poseł jugosłowiański w Paryżu oraz stały jugosłowiański przedstawiciel przy Lidze Narodów złożyli wizytę węgierskiemu min. spraw zagr., Kanya. Rumuński minister spraw zagranicznych Antonescu przyjął równocześnie po-

sla węgierskiego w Bukareszcie, Bardossy, który towarzyszył min. Kanya do Genewy. Ogólnie przypuszcza się, że wizyty te przygotowują grunt pod rozmowy Małej Ententy z Węgrami, które po pogrzebie prezydenta Masaryka i powrocie czechosłowackiego ministra spraw zagranicznych, Krofity zańlejonawne zostaną w Genewie.

Węgry przeciwne dyktaturze

Budapeszt, 20. 9. (B). Polityczna działalność propagandowa przed otwarciem sesji parlamentarnej znalazła swój wyraz w kilku przemówieniach, których tematy rozpatrywane będą podczas najbliższej sesji. Przywódca demokratów Rossay powiedział w Seged m. in.: Zawsze zwalczałem tendencje dyktatorskie, gdyż dla zwolenników tegoż dyktatura ozna-

cza nic innego, jak tylko fakt, że ludzie obłąkani mają kierować państwem. Obecnie każdy rozsądny Węgier zwalcza te tendencje, albowiem naród nasz nie jest skłonny do naśladowania Hitlera lub Goebbelsa. Przywódca partii rolników wywodził w Soinok: Widzimy w wielu państwach zagranicznych, gdzie rządzi dyktatura, że najbardziej wartościowe elementy na-

Dr Józef Grünhut

spec. chorób kobiecych i położnik
powrócił

Ostrzeżenie obrońców Lwowa pod adresem Ukraińców

Lwów, 20. 9. (B) Dzisiejsza prasa popołudniowa donosi p. t. „Ostrzeżenie obrońców Lwowa pod adresem ukraińskich terrorystów” co następuje: W związku z ostatnimi wystąpieniami ukraińskimi i mnożącymi się aktami sabotażu uprawianego przez Ukraińców na terenie Małopolski Wschodniej, cały szereg stowarzyszeń i związków polskich na odbytych zebraniach potępił sprawców zamachu i powziął odpowiednie rezolucje. Ostatnio sprawa ta była przedmiotem obrad Związku Strzeleckiego i Związku Rezerwistów, którzy w dniu wczorajszym zajęli się nią na specjalnie zwołanym w tym celu nadzwyczajnym zebraniu Związku Obrońców Lwowa. Specjalny referat poświęcony omówieniu terrorystycznej akcji ukraińskiej wygłosił inż. Żerdecki, przy czym po obszernej dyskusji, w której podkreślono nielojalność ludności ukraińskiej, zebranie uchwaliło przez aklamację obszerne rezolucje. Obrońcy Lwowa stwierdzają, że zbrodni O. U. N. godzą w dobro i honor Rzeczypospolitej, jej obywateli i społeczeństwa polskiego na ziemiach południowo-wschodnich. Winę za to ponosi całe społeczeństwo ukraińskie.

Do walki z terrorystami rezolucja wzywa całe społeczeństwo polskie i ostrzega, że jeżeli akcja zbrodni i sabotażu nie ustanie, Polacy odpowiedzą bezpośrednio wystąpieniami przeciwko sprawcom i współwinnym, choć obcą im była dotąd zasada „oko za oko, ząb za ząb”.

Student endecki popełnił nadużycia na szkodę Bratniej Pomocy U. J. K.

Lwów, 20. 9. (B). W swoim czasie głośną była afera malwersacji, popełnionych w Bratniej Pomocy Studentów Politechniki Lwowskiej, których dopuścić się były działacz endecki student Wróbel, który został za to zasądzony prawomocnym wyrokiem.

W dniu dzisiejszym wykryto na terenie uniwersytetu lwowskiego podobną aferę. Mianowicie komisja rewizyjna Bratniej Pomocy studentów U. J. K. wykryła nadużycia w wysokości ponad 5000 zł, popełnione przez członka zarządu i znanego działacza młodzieży endeckiej, studenta Steckera. Przeciwko niemu wpłynęło dziś doniesienie karne do policji.

Smiały napad bandycki

Lwów, 20. 9. (B) Dziś rano nadeszła do Lwowa wiadomość o śmiałym napadzie bandyckim na plebanię w Rokitnicy pod Jarosławiem. O północy 5 uzbrojonych bandytów, po steroryzowaniu stróżów nocnych, włargnęło na plebanię, gdzie pod groźbą zastrzelenia proboszcza zrabowali mu większą gotówkę, rewolwer i dubeltówkę. Następnie bandyci udali się do pobliskiej wikarówki, lecz ks wikary oddał do nich szereg strzałów, na skutek czego bandyci zbiegli.

Zamordowanie młodej dziewczyny

Lwów, 20. 9. (B). Wczoraj w nocy została w bestialski sposób zamordowana 16-letnia Stefania Jaromczakówna z Polanki pod Lwowem. Wedle przypuszczeń, sprawca nie chciał zamordować dziewczyny, tylko jej towarzysza 19-letniego Michała Petecha, wystrzelił z karabinu, lecz kula ugodziła Jaromczakównę.

Warszawa, 20. 9. (Sin) Redaktor odpowiedzialny „Robotnika” Stanisław Niemyski odsiadujący karę więzienia z tytułu wyroków prasowych otrzymał kilkutygodniowy urlop zdrowotny.

rodu znajdują się w więzieniu, podczas gdy rządzą ludzie o małej wartości.

Utrzymanie pokoju, podniesienie stopy życiowej szerokich mas

Wielkie przemówienie Edena na posiedzeniu Zgromadzenia Ligi Narodów

Genewa, 20. 9. PAT. Około godz. 12 zabrał głos na Zgromadzeniu minister Eden, wygłaszając przeszło godzinne przemówienie.

Na wstępie min. Eden podkreślił powagę chwili obecnej w obliczu wstrząsów, które przeżywa świat i które zmuszają najbardziej pokojowo usposobione narody do wydatkowania olbrzymich sum na zbrojenia. Minister podaje jako przykład, że W. Brytania do końca roku wykończy 450 tysięcy ton nowych okrętów wojennych, nie licząc tych, które już zostały w tym roku opuszczone na wodę. Trzy ostatnie programy morskie zostały już częściowo wykonane, lub są wykonywane kosztem 130 milionów funtów szterlingów.

Następnie min. Eden stwierdziwszy, że agresja i wojny przynoszą w wyniku tylko straty, podkreślił, że niestety te zasady nie są dziś tak powszechnie uznawane i doszedł do konkluzji, że wobec tego

LIGA NIE JEST W STANIE SPEŁNIĆ CAŁKOWICIE SWEGO ZADANIA I ODDAĆ LUDZKOŚCI PRZYŚLUGI,

do których byłaby zdolna. Rząd angielski wychodzi z założenia, że

KĄDZY KONFLIKT MOŻNA POKOJOWO ZAŁATWIĆ

i zawsze przylączy się do każdej akcji międzynarodowej zmierzającej do redukcji zbrojeń, dopóki jednak taka międzynarodowa umowa nie zostanie zawarta, dopóty W. Brytania będzie się zdecydowanie zbroić aby wzmocnić swoją własną siłę obronną oraz zabezpieczyć wykonywanie swoich międzynarodowych zobowiązań.

Przechodząc do zagadnień Hiszpanii, minister omówił działalność komitetu nieinterwencji, który, zdaniem jego,

ZABEZPIECZYŁ ŚWIAT PRZED KONFLIKTEM EUROPEJSKIM.

Nie mniej, stwierdził minister, w wielu wypadkach przyjęte zobowiązania nie zostały dotrzymane. Rząd W. Brytanii nadal najgoręcej popierać będzie politykę nieinterwencji i zrobi wszystko, co tylko leży w jego mocy, dla

UCHRONIENIA EUROPY PRZED WOJNĄ.

Mówiąc o układzie w Nyon, min. Eden wyraził ubolewanie, że nie wszystkie kraje śródziemnomorskie były na konferencji w Nyon reprezentowane, uważa jednak zawarty układ za

REALNY I OBEJMUJĄCY CAŁOKSZTAŁT ZAGADNIENI.

Na Dalekim Wschodzie, mówił dalej min. Eden, rozgorzała wojna i niestety żaden wysiłek, aby zlikwidować ten konflikt, nie ma szans powodzenia.

Z kolei minister przeszedł do przeglądu sytuacji ekonomicznej, stwierdzając pewną poprawę w tej sytuacji, a m. in. zwiększenie produkcji i wymiany międzynarodowej. Min. Eden cytując szereg cyfr, ilustrujący wzrost importu i eksportu Anglii i Stanów Zjednoczonych oraz wysiłek tych państw, zmierzający do obniżenia barier celnych.

Drugą część swej mowy min. Eden poświęcił zagadnieniu surowców, omawiając sprawozdanie komisji, powołanej z inicjatywy W. Brytanii przed dwoma laty do zbadania tego zagadnienia. Wyrażając żal, że niektóre państwa nie uczestniczyły w komisji, min. Eden podkreślił owocność prac, które pozwoliły, jego zdaniem, usunąć wiele nieporozumień. Ze sprawozdania komisji wynika, zdaniem ministra, że problem surowców nie wiąże się zasadniczo z problemem kolonialnym, gdyż statystyki wykazują, że kolonie pokrywają zaledwie 3 procent zapotrzebowania światowego surowców. Rząd W. Brytanii w myśl zaleceń komisji skłonny jest rozpocząć rokowania z państwami któreby sobie tego życzyły, na temat zmniejszenia przywilejów handlowych Anglii w koloniach, nie mających rządów autonomicznych, o ile zostanie dowiedzione, że przywileje te utrudniają wymianę międzynarodową. Ta propozycja jednak musiałaby być ograniczona zastrzeżeniami, zabezpieczającymi producentów przed konkurencją, oraz zabezpieczającymi jednakowoże korzyści towarom kolonialnym. Minister obawia się jednak, że zmiana przywilejów nie zmniejszy trudności państw, które utrzymują system kontroli wymiany dewiz, gdyż, jak wykazuje sprawozdanie, główne trudności dla niektórych krajów polegają nie na możliwości otrzymania surowców lecz na

trudnościach opłacenia tych surowców. Problem płacenia za surowce jest ściśle związany z całokształtem zagadnień ekonomicznych, wymagających rozwiązania na drodze łącznej akcji, zmierzającej do przywrócenia wolnego obrotu kapitałów, towarów i pracy ludzkiej. To jest rzecz najważniejsza, twierdził min. Eden, i na tym punkcie sprawozdanie komisji jest zgodne ze sprawozdaniem komitetu ekonomicznego, które przytacza liczne argumenty za wprowadzeniem ułatwień w handlu międzynarodowym przez

ZNIESIENIE KONTYNGENTÓW, CLEARINGÓW I KONTROLI DEWIZ.

Wychodząc z różnych przesłanek łącznie w trzech dziedzinach, mianowicie ekonomicznej, finansowej i politycznej, dojdę można do stworzenia warunków normalnej wymiany i w ten sposób usunąć przeszkody w zaopatrywaniu się w surowce. Zagadnienia jednak, które tu są roztrząsane, nie dotyczą jedynie problemów ekonomicznych, gdyż cele stojące przed poszczególnymi rządami są szersze: chodzi mianowicie o

UTRZYMANIE POKOJU, ZWIEKSZENIE DOBROBYTU I PODNIESIENIE STOPY ŻYCIOWEJ SZEROKICH MAS.

Te trzy cele zlewają się w jeden, to jest w bu-

dowę świata, w którym obawa przed wojną, biedą i upadkiem przestałaby istnieć. Rząd W. Brytanii będzie popierał wszelkie wysiłki, zmierzające do przywrócenia wymiany międzynarodowej. Współpraca ta jednak stanie się skuteczna tylko wtedy, gdy i inne państwa zgodzą się ze swej strony zmienić swą politykę, tak, aby znowu zostały zadzierżgnięte normalne stosunki międzynarodowe i aby zostało przywrócone zaufanie. Wszystkie rządy, niezależnie od swej ideologii mają wspólny cel: Podniesienie dobrobytu ludności. Do tego celu dojdę można dwiema drogami: Pierwsza to

CIASNY NACJONALIZM,

druga to

WSPÓLPRACA Z INNYMI NARODAMI.

I ta właśnie droga wydaje się min. Edenowi korzystniejsza. Różnice w ideologiach politycznych nie powinny niszczyć współpracy ekonomicznej międzynarodowej, ani też uniemożliwiać utrzymania pownej tolerancji politycznej. Na jednym punkcie należy przynajmniej dojdę do porozumienia, mianowicie, aby sprawy poprawy ekonomicznej były głównym celem polityki świat musi wybrać jedną z dwóch dróg — współpracę lub konflikty. Pierwsza da nam doniosłe rezultaty, a druga ruinę.

O wzmocnienie autorytetu Ligi Narodów

Genewa, 20. 9. PAT. Delegacja chilijska wystosowała do przewodniczącego Zgromadzenia Ligi pismo, w którym prosi go o przedstawienie Zgromadzeniu projektu rezolucji głoszącej, iż celem wzmocnienia autorytetu Ligi Narodów i uważając, że konsultacja państw nie członków Ligi Narodów w sprawie reformy paktu Ligi ułatwi znacznie prace komitetu 28miu zgromadzeniu, poleca sekretarzowi generalnemu rozesłać do wszystkich państw nie członków Ligi Narodów pismo, zawierające ją, że Zgromadzenie chętnie zapoznałoby się z ich opinią w tej sprawie. Opinie te powinny być po nadejściu zakomunikowane komitetowi.

Projekt tej rezolucji zostanie jutro przedstawiony Zgromadzeniu.

Genewa, 20. 9. PAT. Na dzisiejszym popołudniowym posiedzeniu Zgromadzenia wybrano do Rady Ligi Narodów Iran — 48-miu a Peru 46-ciu głosami na 52 głosujących.

Genewa, 20. 9. PAT. Na popołudniowym po-

siedzeniu Zgromadzenia przemawiał delegat Meksyku który ostro krytykował politykę nieinterwencji wobec Hiszpanii, twierdząc, że jest ona korzystna dla rządu gen. Franco. Następnie przemawiał delegat Portugalii, który zbijał zarzuty, stawiane Portugalii przez delegata Hiszpanii Negrina, iż Portugalia sprzyja rządowi gen. Franco. Delegat Portugalii twierdził, iż Portugalia zachowuje ścisłą neutralność.

Genewa, 20. 9. PAT. Delegacja hiszpańska zgłosiła do przewodniczącego wniosek o odesłanie do 6tej komisji części raportu o działalności Ligi Narodów, będącej w związku z sytuacją Hiszpanii. Wniosek ten został przyjęty.

Genewa, 20. 9. PAT. P. minister Beck przyjął dzisiaj ministra spraw zagranicznych Wegier Kanię oraz ministra spraw zagranicznych Litwy Muntersa. Poza tym min. Beck odbył konferencję z ministrem spraw zagr. Rumunii Antonescu, a następnie z min. Delbodem.

Nota włoska zrodziła optymizm w Paryżu

Paryż, 20. 9. PAT. Ostatnia nota włoska w sprawie układu w Nyon zrodziła pewien optymizm w kołach politycznych Paryża, zaniepokojonych nieco tym, że rozmowy na temat bezpieczeństwa na Morzu Śródziemnym stanęły na martwym punkcie. W paryskiej prasie niedzielnej i poniedziałkowej zaniepokojenie to znajdowało wyraz w szeregu komentarzy i notatek, wskazujących na to, że nowa forma patrolowania na Morzu Śródziemnym stawiałaby na przeciw siebie na Morzu Śródziemnym okręty wojenne kilku stron, przy czym wszystkie miałyby to samo prawo krążenia po morzu, ale część, mianowicie okręty angielskie i francuskie, czułyby się uprawnione do narzucania drugim pewnych reguł i przepisów, których

druga strona nie uznawała.

Rzym, 20. 9. PAT. Włoskie koła nieoficjalne, komentując sobotnią rozmowę min. spr. zagr. Ciano z francuskim i angielskim charges d'affaires, wyrażają opinię, że rozmowa ta wniosła pewne poplepszenie do sytuacji. Zdaniem kół tych, inicjatywa rządu francuskiego i angielskiego, które zwróciły się do rządu włoskiego o wyjaśnienie na temat ewentualnej współpracy Włoch w systemie śródziemnomorskim, stwarza możliwość zlikwidowania dotychczasowych spraw spornych. Odpowiedź udzielona przez min. Ciano jest dowodem, że Włochy nie kwestionują użyteczności i celowości ostatniej inicjatywy francusko-angielskiej, mogącej pociągnąć za sobą dalsze rozmowy.

Franco domaga się otwarcia konsulatów w powstańczych w Anglii

Londyn, 20. 9. PAT. Gen. Franco zwrócił się do rządu W. Brytanii z żądaniem przyznania jego rządowi prawa otwarcia na terenie W. Brytanii dwóch konsulatów, jednego w Londynie drugiego zaś w którymś z portów np. Southampton. Gen. Franco motywuje swoje żądanie tym, iż W. Brytania utrzymuje na obszarze władzy gen. Franco trzynaście konsulatów, a mianowicie w Santanderze,

San Sebastian i Corunna. Żądanie gen. Franco jest obecnie rozpatrywane przez Foreign Office. Koła miarodajne podkreślają, że przyznanie gen. Franco prawa uruchomienia konsulatów nie byłoby bynajmniej uznaniem de jure, a podyktowane byłoby jedynie względami na korzyść handlowe.

